

சுபக்ருத் வூ ஜூப்பசி மீ
அக்டோபர் - நவம்பர் 2022

மலர்: 5
இதழ்: 7

ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா நாயிகா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசுபிகாய நம:

தேசிக ஸந்தோஸம்

MONTHLY NEWSLETTER FROM:
SRI VEDANTHA DESIKAR DEVASTHANAM

MYLAPORE, CHENNAI, Tel: 044 - 24953799, 044 - 43863747

Email: svdd.mylai@gmail.com Web: www.svdd.com

மாஹாநாயகி உத்திரவைம்

ஸ்ரீ அலர்மேல்மங்கா நாயிகா ஸமேத ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ பரப்ரஹ்மணே நம:
ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசரிகாய நம:

தேசிக ஸந்தேஸம்

திருக்கோவில் யூஜா காலங்கள் *

ஞாயிறு முதல் புதன் வரை

6.30	-	விச்வரூபம்
8.30	-	திருவாராதனம்
9.45	-	சாற்றுமுறை

காலை

12.00 - உச்சிகாலம்

வியாழன் முதல் சனி வரை

6.00	-	விச்வரூபம்
7.30	-	பொது தரிசனம்

மாலை

4.00 - ஸந்நிதி திறப்பு, 7.30 - திருவாராதனம், 9.00 - சயனம்

* விசேஷ காலங்களில் மாறுதலுக்கு உட்பட்டது

தர்மகர்த்தாக்கள்:

ஸ்ரீ அழிகர் R. ராகவன் | ஸ்ரீ R. அனந்தபத்மநாபன் | ஸ்ரீ R. முகுந்தன்

Editorial Board :

ஸ்ரீ நெல்வாய் ஸௌம்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமி - ஆசிரியர்

ஸ்ரீ நாட்டேரி ஸ்ரீஹரி (எ) லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹாசார்யர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ நாவல்பாக்கம் ரங்கநாதாசார்யர் ஸ்வாமி

ஸ்ரீ ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஸத்யநாராயணாசார்யர் ஸ்வாமி

Photo Courtesy: M.K.S. Mohan Babu, P.S. Anand & Thillai Ranganathan

Published by: ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம், மயிலாப்பூர், சென்னை-4

Printed by: Abisan Enterprises Chennai - 87, Cell : 95000 45604

Designed: yeSKay designs

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம்

மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004. போன்: 044 - 24953799, 43863747

Website: www.svdd.com

Email: svdd.mylai@gmail.com

ஆசிரியர் விண்ணப்பம்

வேங்கடாத்தி ஸமம் ஸ்தா²நம் ப³ரஹ்மாண்டே³ நாஸ்தி கிஞ்சந |
வேங்கடேஶ ஸமோ தே³வோ ந பு⁴தோ ந ப⁴விஷ்யதி ||

வேங்கடத்தைப் பதியாக வாழ்வீர்காள்!

ஆண்டுகள் நாள் திங்களாய், ஸ்வாமி தேசிகனின் வார்ஷிகோத்ஸவத்தை நடாத்தி / கண்டு களிக்கப்பெறுவோம் என்று கோடித்து, நெஞ்சால் வாரிப் பருக ஆவல் மிகுந்தவராய் நின்ற நமக்கு, அந்த வைபவம் ‘வந்து நம் கண்ணினுள்ளன ஒக்கின்றதே’ என்னும்படி நேர்ந்தேவிட்டது. ‘வியப்பா விருதூதும்படி கரைபுரண்ட கருணைக் கடலாம்’ தூப்புல் அனுக்கனின் புரட்டாசித் திருவோண கர்ப்போத்ஸவம் அதுவானபடியே செலீக்கழிந்ததை நெஞ்சினால் நோக்கிகாண, ‘அண்ணிக்கும் அமுதாறும் என் நாவுக்கே’.

அவ்வமயம், குறிப்பிடவேண்டிய ஒரு நிகழ்ச்சி. 8ம் திருநாள், இரவு யானை வாஹநம். சிறார்கள் தொடங்கி சான்றோர்கள் வரை எதிர்பார்த்து நின்ற ‘பர சீஷ ந்யஸ்த வாம பாதாப்ஜி கடக உஜ்வல்’ரின் ‘ஏசல்’ விழா. அதற்கு முன்பு, நவராத்ரி உத்ஸவ அங்கமாக திவ்யதம்பதிகளை ஸேவித்துக் கிடந்தவாறு திருக்கோயில் வளாகத்தில் தேசிகவேழத்துக்கு பத்திஉலாத்தல். சிறுவர்கள் எழுந்தருப்பண்ணி நின்றனர். பூர்மத் பரமஹம்ஸேத்யாதி பிருதாலங்க்ருத பூர் வராஹ மஹாதேசிகன் (பூரங்கம் பூர்மத்ஆண்டவன்) மங்களாசாலநத்துக்கு எழுந்தருளினபடி. ‘க்ருஷ்ணம் லோகய லோசந தவய’ என்றவாறு மனத்துக்கு இனியானை கண்ணுக்கு இனியனாக அநுபவித்து நின்றார். தினவு அடங்கவில்லை போலும்! ததோபி தத் பரியதரமாக முன் கோடியில் தானே தேசிகனைத் தன் தோள்களில் தாங்கி எழுந்தருளப்பண்ணி அருளினார். ஸேவித்தவர்கள் கண்களில் ஆண்தாச்சு. இப்போதுதான் புரிந்தது, அவ்வாஹனத்துக்கு ஏன் ‘தோனுக்கினியான்’ எனப் பெரியோர்கள் திருநாமம் இட்டனர் என்று! சிறுவர்களோடு ஒக்க அன்னார் நீரந்தர ஸம்ச்லேஷம் செய்தருளிய வண்ணத்தை ஸேவித்தவர் பிறவாதாரே!

இவ்விதமாக புரட்டாசி புதுப்பொலிவு பெற்றது. Fortunes do not come in single! தேசிகன் உத்ஸவத்தை ஒட்டி, வேங்கடவனுக்கு திருப்பவித்ரோத்ஸவம், ஏழு தினங்கள் அநுஷ்டிக்கப்பட்டது. வைதிகமான இவ்விழா, முன் நாட்களில் பெரும்பாலும் ஏகாந்தமாகவேநடத்தப்படும். நம் திருமயிலை வேங்கடவனுக்கு, இக்கால வழக்கப்படி அனைவரும் ஸேவித்து இன்புறும் வகையில் லோகாந்தமாகவும், அதே நேரத்தில், சாஸ்தர வரையறை சிறிதும் பிறழாமலும் இந்த உத்ஸவம் நடைபெறுவது அநிதரமானதொன்று.

இவ்விழாக்களின் புகைப்படங்களை இந்த ஸஞ்சிகையில் கண்டு இன்புறலாம்! *

Sumptuous Feast Of Festivals

FROM THE DESK OF TRUSTEES

Which one of the 12 Tamil months is best? Poets, perhaps, have a soft corner for Margazhi. For Farmers, it is Thai. For the eternal optimist, Chiththirai fits the bill as he hopes for a change in his fortunes for the better... and so on. However, for Srivaishnavites, it is always Purattasi which is considered as a sacred month. Also, it is believed that Lord Venkatesa of Tirumala descended on planet earth only during this month. For our Devasthanam also it is an important month in the annual calendar because the Thirunakshathram of our Acharyan Swami Desika, who is believed to be the Ghantavathram of the Lord of the Seven Hills, falls in the month of Purattasi, that too, on the same Thiruvonam star.

The Purattasi month was flooded with big festivals, and the main events are:

- ✓ The annual 10-day Varshika Utsavam of Swami Desika
- ✓ The nine-day Navarathri festival
- ✓ The seven-day annual Pavitrotsavam culminating in Purnahuthi which happened to be the last Saturday of Purattasi.

There was plenty of buzz around at the temple with the three major festivals taking centrestage. All these Utsavams were performed in a grand, at the same time, in the traditional manner and were well supported by devotees. It is believed as per Tamil culture that the rituals and festivals performed in temples augur well for the healthy living of devotees at large.

Aippasi follows Purattasi. Aippasi is known as the ‘Tula’ month. ‘Tula Snanam’ in river Kaveri is considered sacred, and it is believed river Ganga River enters the Kaveri during this month to get rid of her accumulated sin. This will give an idea of the purifying power of river Kaveri.

If Purattasi is for Swami Desika, the Thirunakstham of Peyazhwar falls in the month of Aippasi. Mayilai (Mylapore) is the Avathara Sthalam (birth place) of Peyazhwar and so his Thirunakstham in Aippasi is celebrated in our Devasthanam for 10 days with Thiruveethi Purappadu.

Aippasi is also significant for Deepavali, the Festival of Lights, and for the special Ganga Snanam done on that day.

In a rare occurrence, two eclipses fall in the same month – both Solar (October 25) and Lunar (November 8) in Aippasi. As is the custom, the temple will be closed during the period of the eclipses. Since they occur in the evening, the temple will be open to the public only by 9 p.m.

With all the sincere prayers of devotees, the Utsavams in our Devasthanam are being performed with great zeal, enthusiasm and energy after a two-year break forced by the pandemic.

We earnestly pray the Lord that there is no looking back!

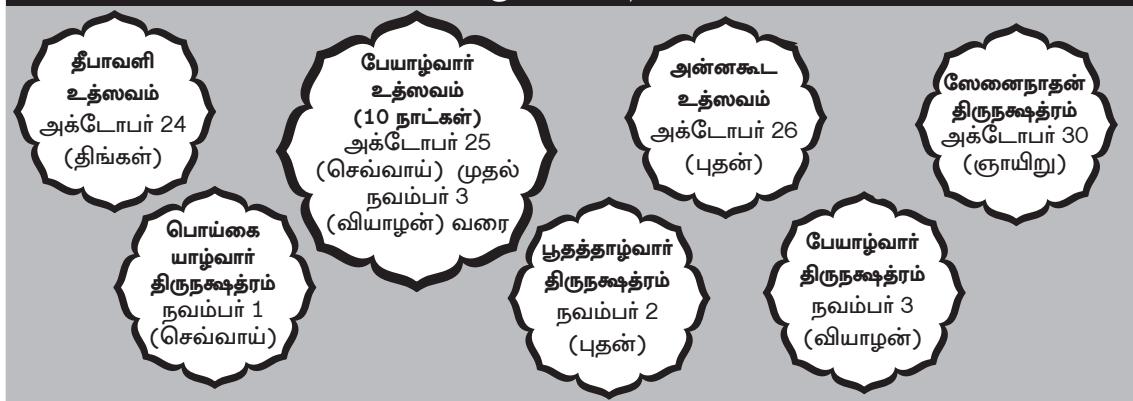
சுபக்ருத் வருட - ஜப்பசி மாத பஞ்சாங்கம்

ஆங்கில தேதி	தமிழ் தேதி	திதி	வாரம்	நகூற்றம்	உத்ஸவம்	உபயம்
அக்டோபர் / நவம்பர்	ஜப்பசி					
18/10/2022	1	அஷ்டமி	செவ்வாய்	பூசம்	தூலா விழா மாதப்பிற்பு - பெருமாள் திருமஞ்ஜனம். மாலை வீதி புறப்பாடு	ஹேமப்பூர் ஸ்ரீ ஸ்ரீராம்
19/10/2022	2	நவமி	புதன்	பூசம் / ஆபில்யம்	திருமால்வடை	
20/10/2022	3	தசமி	வியாழன்	ஆபில்யம் / மகம்	திருமால்வடை	
21/10/2022	4	ஏகாதசி	வெள்ளி	மகம்	பெருமாள், தாயார் மூலவர், தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். மாலை பெருமாள் வீதி புறப்பாடு. பின்பு தாயார் உத்ஸவர் உள்புறப்பாடு	வெள்ளிக்கிழமை தாயார் உத்ஸவம்: ஸ்ரீ அருண். ஏகாதசி: ஸ்ரீ D. ஸ்ரீதரன்
22/10/2022	5	த்வாதசி	சனி	பூரம்	ஸ்ரீ ஆண்டாள்	
23/10/2022	6	த்ரட்யாதசி	ஞாயிறு	உத்தரம்	காலை தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். மாலை உள் புறப்பாடு. எண்ணைக்குடம் வீதி வருதல்	
24/10/2022	7	சதுர்த்தசி	திங்கள்	ஹஸ்தம்	தீபாவளி - பெருமாள் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம், மாலை வீதி புறப்பாடு. ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	தீபாவளி: ஸ்ரீ R. வாஸுதேவன். ஹஸ்தம்: கொடநகர் ஸப்மாதி ஸ்ரீராமன் குடும்பத்தினர்
25/10/2022	8	அமாவாசை	செவ்வாய்	சித்திரை	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 1 - காலை வீதி புறப்பாடு. மாலை ஸார்ய க்ரஹனம். இரவு 9 மணிக்கு ஸந்திதி திறப்பு. பெருமாள் உள்புறப்பாடு. பின்பு பேயாழ்வார் உத்ஸவத்தை முனிசிட்டு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 10 நாடகஞர் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீபாதம் கைங்கர்யம் அஸோஸியேஷன்
26/10/2022	9	ப்ரதமை	புதன்	ஸ்வாதி	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 2 - காலை வீதி புறப்பாடு. பெருமாள், பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். அன்னகூட உத்ஸவம். இரவு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	அன்னகூட உத்ஸவம்: ஸ்ரீ S. கோபால க்ருஷ்ணன்
27/10/2022	10	த்விதீயை	வியாழன்	விசாகம்	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 3 - காலை வீதி புறப்பாடு. பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். இரவு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	
28/10/2022	11	த்ருதீயை	வெள்ளி	அனுஷம்	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 4 - காலை வீதி புறப்பாடு. பெருமாள், தாயார் உத்ஸவர், பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். மாலை தாயார் உள் புறப்பாடு. இரவு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	வெள்ளிக்கிழமை தாயார் உத்ஸவம்: ஸ்ரீ அழிகூர் ஸ்ரீராகவன் - முகுந்தன்

29/10/2022	12	சதுர்த்தி / பஞ்சமி	சனி	கேட்டை	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 5 - காலை வீதி புறப்பாடு. பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். இரவு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	
30/10/2022	13	பஞ்சமி / ஏஷ்டி	ஞாயிறு	மூலம்	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 6 - காலை வீதி புறப்பாடு. ஸேவனநாதன் சாற்றுமுறை. பெருமாள், ஸேவன நாதன், பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். மாலை பெருமாள், ஸேவனநாதன் வீதி புறப்பாடு. இரவு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	
31/10/2022	14	ஸப்தமி	திங்கள்	பூராடம் / உத்தராடம்	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 7 - காலை வீதி புறப்பாடு. பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். இரவு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை. ஸ்ரீ தேசிகன் 27ம் நாள் விடாயாற்றி. காலை திருமஞ்ஜனம், வீதி புறப்பாடு, ஆஸ்தானம்	ஸ்வாமி தேசிகன் 27ம் நாள் விடாயாற்றி உத்ஸவம்: ஸ்ரீ T. ஸ்ரீநிவாஸன், ஸ்ரீ S. பரத்வாஜ்
01/11/2022	15	அஷ்டமி	செவ்வாய்	உத்தராடம் / ச்ரவணம்	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 8 - காலை வீதி புறப்பாடு. பொய்கையாழ்வார் திருநகூட்டரம். பெருமாள், பொய்கை யாழ்வார், பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். மாலை பெருமாள், பொய்கையாழ்வார் வீதி புறப்பாடு. இரவு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	பொய்கையாழ்வார் திருநகூட்டரம் - ச்ரவணம் ஸ்ரீ T.R. தேவநாதாசார்யர்
02/11/2022	16	நவமி	புதன்	அவிட்டம்	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 9 - காலை வீதி புறப்பாடு. புதத்தாழ்வார் திருநகூட்டரம். பெருமாள், புதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். மாலை பெருமாள், புதத்தாழ்வார் வீதி புறப்பாடு. இரவு ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	புதத்தாழ்வார் திருநகூட்டரம்: ஸ்ரீ S.T. நரசிம ஹாசார்யர் குடும்பத்தினர்
03/11/2022	17	தசமி	வியாழன்	சதயம்	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 10 - காலை மங்களாசாலனம், வீதி புறப்பாடு, பெருமாள், தாயார், பேயாழ்வார் திருமஞ்ஜனம். மாலை பெருமாள், தாயார், பேயாழ்வார் உள் புறப்பாடு. பின்பு பெருமாள், பேயாழ்வார் வீதி புறப்பாடு. ஆஸ்தானம், ஸேவாகாலம், சாற்றுமுறை	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 10 நாட்களும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீபாதம் கைங்கர்யம் அஸோஸியேஷன்
04/11/2022	18	ஏகாதசி	வெள்ளி	பூர்ட்டாதி	பேயாழ்வார் கந்தப்பொடி உத்ஸவம். பெருமாள், தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். மாலை பெருமாள் வீதி புறப்பாடு. தாயார் உள் புறப்பாடு	பேயாழ்வார் உத்ஸவம் 10 நாட்களும் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஸ்ரீபாதம் கைங்கர்யம் அஸோஸியேஷன். ஏகாதசி: ஒலக்கர் R. ஸ்ரீநிவாஸன். வெள்ளிக்கிழமை தாயார் உத்ஸவம்: ஸ்ரீ மாங்குடி P. ரங்கராஜன்
05/11/2022	19	த்வாதசி	சனி	உத்தரப்பாதி	திருமால்வடை	
06/11/2022	20	த்ரயோதசி	ஞாயிறு	ஹெவதி	திருமால்வடை	

07/11/2022	21	சதுர்த்தி	தீங்கள்	அட்சினி	திருமால்வடை	
08/11/2022	22	பெளர்ணமி	செவ்வாய்	பரணி	மாலை சந்தர் க்ரஹனம். இரவு 9 மணிக்கு ஸந்திதி திறப்பு. பெருமாள் உள்புறப்பாடு	ஸ்ரீ பாலாஜி ராஜகோபாலன்
09/11/2022	23	ப்ரதமை	புதன்	க்ருத்திகை	ஸ்ரீ திருமங்கை ஆழ்வார்	
10/11/2022	24	த்வித்தையை	வியாழன்	ரோஹினி	கண்ணன், திருப்பாணாழ்வார்	
11/11/2022	25	த்ருத்தையை	வெள்ளி	ம்ருக்ஷீர்ஷம்	பெருமாள், தாயார் உத்ஸவர் திருமஞ்ஜனம். மாலை தாயார் உள் புறப்பாடு	A.G. ருக்மணி அம்மாள் பண்ட
12/11/2022	26	சதுர்த்தி	சனி	ம்ருக்ஷீர்ஷம் / திருவாதிரை	திருக்கச்சி நம்பிகள்	
13/11/2022	27	பஞ்சமி	ஞாயிறு	திருவாதிரை	ஸ்ரீ பாவாத்யகாரர்	
14/11/2022	28	ஷஷ்஠ி	தீங்கள்	புனர்வஸை	ஸ்ரீராம் திருமஞ்ஜனம். மாலை ஆஸ்தானம்	ஸ்ரீமதி அம்புஜம் அனந்தராமன் V.D.R. பண்ட
15/11/2022	29	ஸப்தமி	செவ்வாய்	புஷ்யம்	திருமால்வடை	
16/11/2022	30	அஷ்டமி	புதன்	ஆயில்யம்	திருமால்வடை	

ஐப்பசீயில் முக்கிய உத்ஸவங்கள்

ஆஸ்திகர்கள் கவனத்திற்கு

பரமபத ப்ராப்தி அடைந்தவர்களுக்கு 12 நாட்கள் வரையிலான கைங்கர்யங்களைச் செய்யும் வகையில், ஆறு பகுதிகளுடன், நம் தேவஸ்தானத்தின் 'ஸ்ரீ வேங்கடேச தீர்த்தம்' இயங்கி வருகிறது.

முகவரி மற்றும் விவரங்களுக்கு:

'ஸ்ரீ வேங்கடேச தீர்த்தம்'

9/5, வேங்கடேச அக்ரஹாரம் நெரு,

மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004.

போன்: 044 - 4322 9401.

நிர்வாகம்:

ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம், மயிலாப்பூர், சென்னை - 600004.

பிள்ளைக்தமிழ்க்கு வித்திட்ட பெரியாழ்வார் - 3

ஸ்ரீ உ.வே. புதுஅக்ரஹாரம் S. பார்த்தஸாரதி ஸ்வாமி, பெங்களூரு

சென்ற சென்ற இதழில் அம்புவிப் பருவத்தால் நாம் எப்படி எம்பெருமானுக்கு அடிமை செய்யவே இட்டுப்பிறந்திருந்தும் அவனுக்குக் கைங்கரயம் செய்யாமல் தொலைவில் நின்றுகொண்டிருக்கிறோம் என்பதையும், கைங்கரயம் செய்யாததால் என்னவெல்லாம் இழக்கிறோம் என்பதையும் காட்டி நம்மை நம் ஸ்வரூபத்துக்கு அனுகூலமாய் இருக்க வழிசெய்தார் பெரியாழ்வார். அவர் கண்ணனுக்குப் பாடிய பிள்ளைத்தமிழின் அடுத்த பருவத்தை இவ்விதழில் காண்போம்.

4. செங்கீரைப் பருவம்

பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியத்தின் இரண்டாவது பருவம் செங்கீரைப் பருவமாகும். இது குழந்தையின் ஐந்தாம் திங்களில் நிகழ்வதாகும். ‘கீ’ என்பதற்கு கொல் எனப் பொருள் கொண்டு இது குழந்தைகள் மழலையை விட இனிமையான பொருள் தெரியாத ஒசையை எழுப்பும் பருவம்’ என்றும், ‘ஆடுக செங்கீரை என்பாடுவதால் குழந்தை ஒரு காலை உயர்த்தியுமொரு காலை மடக்கியும் இரு கைகளையும் நிலத்தில் ஊன்றி முகத்தை மேலே உயர்த்தி ஆடுதலாகிய பருவம்’ என்றும், ‘அவ்வாறு ஆடும் பொழுது சுற்றந்தார் சிறந்த சொற்களை மழலை கூற வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொள்வார்’ என்றும் கூறுவார். குழந்தை தலையெடுத்து முகம்சத்தாடும் நிலையே பெரும்பாலான பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களில் காணப்படுகிறது.

இந்தப் பருவத்தை நான்காவதாக இடுகிறார் பெரியாழ்வார். இதில் குழந்தையான கண்ணனை ஆடு! என்று விண்ணப்பிக்கும் பொழுது ஒவ்வொரு அடைமொழியிட்டு அழைக்கிறார். அம்புவிப்பருவம் போலவே இந்தப்பருவம் மற்றும் மேல் வரும் பருவங்களிலும் வேதாந்தக் கருத்துக்கள் மிகவும் மலிந்துகிடப்பதால் அவற்றை விரித்துரைப்பதென்பது, பிள்ளைத்தமிழைப் பெரியாழ்வார் காட்டிய விதத்தை அனுபவிக்கும் இக்கட்டுரையிலிருந்து, வெகுதூரத்திற்கு நம்மைத் தள்ளும் என்பதால் அம்புவிப்பருவம் போல இதிலிருக்கும் வேதாந்தத்தை விரிக்காமல் பருவத்திற்கு ஏற்றவாறு பெரியாழ்வார் ஸாதித்திருக்கும் விளிகளை அனுபவித்து மேல் பருவத்திற்குச் செல்வோம்.

முதல் பாடவில் எம்பெருமானை ஆடு! என்னும் பொழுது ஜை! (ஸ்வாமியே!) என்று விளிக்கிறார். செய்யவள் நின் அகலம் சேமம் எனக்கருதி செல்வ பொலிமகரக் காது திகழ்ந்திலக ஜை எனக்கொருகால் ஆடுக செங்கீரை ஆயர்கள் போரேரே ஆடுக ஆடுகவே!

என்கிறார். எம்பெருமான் தன் மார்பு தெரிய தலையைத் தூக்கி ஆடுவேண்டுமாம்; என் என்றால் அது திருமகள் வாஸம் புரியும் இடமாம்; அதோடு இவர் குறிப்பால் உணர்த்துவது வேறு ஒன்று உண்டு. இவன் மார்பைத் தூக்கி ஸேவை ஸாதித்து ஆடினால்தான் மார்பிலிருக்கும் பிராட்டியின் கடாஷமும் தம் மேல் படும் என்பதாலும் இவ்வாறு அழைக்கிறார். அப்படி இவன் தலையைத் தூக்கி ஆடும் பொழுது அவன் ஒளிபொருந்திய திருக்காதுகளையும் அக்காதுகளில் ஒளிவிட்டு ப்ரகாசிக்கும் மகர குண்டலங்களின் அழகையும் தான் காணவேண்டும் என்று யசோதை விரும்பியதாகப் பெரியாழ்வார், தான் விரும்பிப் பாடுகிறார்.

முதல் பாடவில் இஷ்ட ப்ராப்தியை இட்டவர், அடுத்து அவன் செய்யும் அநிஷ்ட நிவாரத்தியைக் கொண்டாடி அவனை ‘ஆடுக செங்கீரை’ என்கிறார். பக்தனுக்காக இரண்ணியனை ந்றுலிம்ஹனாகத் தோன்றி வதம் செய்ததையும், ஆயர்களுக்காக கோவர்தன மலையைக் குடையாக எந்தி ஆவின்தையெல்லாம் காத்தவனே! என்று கூறி எம்பெருமானை ‘ஆள்’ -- ‘தலைவனே!’ என்று விளித்துத் தனக்காக செங்கீரை ஆடுமாறு யசோதை பாவத்தில் ஆழ்வார் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

மூன்றாம் பாகாரத்தில் வேதாபஹாரம் செய்த மதுகைகடபரைக் கொன்று வேதத்தை மீட்டுப் பிரமனுக்குக் கொடுத்ததையும் மூவடி மண்ணளாந்து எல்லா உலகையும் கொண்ட விருத்தாந்தத்தையும் பாடி, இவ்வளவும் செய்ததும் இக்கண்ணனாக ஏழு ரிஷபங்களை அடக்கி, குலயாபீடமென்ற யானையையும் கொன்று வருகிற எந்தன் அம்ம! – ஸ்வாமியே – ‘ஆயர்களின் போரேரே! ஆடுக செங்கீரை’ என்று பாடுகிறார். இதில் எம்பெருமான் தான் ச்ருஷ்டித்த உலகையும் சேதநர்களையும் அனாயாசமாகக் காக்கும் திறமையைக் கூறி அநிஷ்ட நிவாரத்தியைச் செய்யக்கூடியவன் அவனே என்று அறுதியிடுகிறார்.

அடுத்து அழகாக க்ருஷ்ணாவதாரத்தில் இவன் செய்த அநிஷ்ட நிவாரத்திகளைப் பட்டியலிட்டு ‘ஆளை’ என்று எம்பெருமானை ஸம்போதனம் பண்ணி செங்கீரை ஆடுசொல்கிறார். திருவாய்மொழிப்பிள்ளை என்னும் நம்பூர்வாசார்யர் ஓருவர், இவன் ஜையித்து வந்தது இவனை இன்னொன்றிலே மூட்டும் என்பாராம். அதை இங்கே பெரியாழ்வார் பட்டியலில் காணலாம். முதலில் சக்டாஸாரன், அடுத்து பூதனை, அடுத்து விளங்காய்

கு:

மற்று கன்று, தேனுகாஸாரன், முராஸாரன் மற்றும் நரகாஸாரன் என்று ஒரு பெரும் பட்டியலிடுகிறார். ஸ்ரீமத்பாகவதத்தை வேகமாக நினைவுட்டி அவ்வாறு யுத்தத்திற்குச் செல்லும் பொழுது பூமியதிரா நடக்கும் யானைபோல் செல்பவனே என்று அவன் ரகஷிக்கும் திறத்தை வியந்து ஆனை என்றழைத்து செங்கீரை ஆட்சிசொல்லிப் ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ஐந்தாம் பாகரத்தில் நமக்குத் தெரிந்த கதையை வேறொராகு கோணத்தில் காண வைக்கிறார் பெரியாழ்வார். குபேரனுடைய புத்திரர்கள் இருவர் நாராதரின் சாபத்தால் மருதமரமாய் நின்றார்கள் என்றும், கருஷ்ணன் யசோதை வெண்ணைத் திருடியதைக் கண்டிக்க, அவனை உரலொடு சேர்த்துக்கட்ட, அவன் அந்த உரலை இழுத்துக் கொண்டு செல்லும் பொழுது, அவனுடைய திருக்கைகளும் திருப்பாதங்களும் பட்டு, அந்த மருத மரமாக நின்ற குபேர புத்திரர்கள் சாப விமோசனம் பெற்றார்கள் என்றும் ஸ்ரீமத் பாகவதம் போன்ற க்ரந்தங்களிலிருந்து நாம் அனுபவத்திருக்கிறோம். ஆழ்வார் இந்த சரித்திரத்தை எடுத்து அஸாரர்கள் என்று பாகரமிடுகிறார். ஒத்த இணை மருதம் உன்னிய வந்தவரை என்று பாடுகிறார். வ்யாக்யானமிட்டவர்களும் அஸாரர்கள் என்றே வ்யாக்யானமிட்டுள்ளார்கள். இந்த விருத்தாந்தம் நடந்த காலத்தில் கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட பல அசரர்கள் கண்ணனைக் கொல்ல வந்து தாம் கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதால், இந்த மருதமரங்கள் (சாப விமோசனம் அடைந்த கந்தர்வர்கள் சென்றபின்) முறிந்து விழுந்திருப்பதைக் கண்ட ஆயர்கள் இவ்விரண்டு மரங்களும் கம்ஸனால் ஏவப்பட்ட அஸாரன் தஞ்சமடைந்திருந்த மரமாகவே கண்டார்களாம். எம்பெருமானுக்கு ஒன்றெறன்றால் வயிறு பிடிக்கும் ஆழ்வாரும் பொங்கும் பரிவால் ஆயர்கள் நிலையில் நின்று அஸாரர்கள் என்றே கொண்டு பாடுகிறார். முத்தின் இளமுறுவல் முற்ற வருவதன்முன் முன்ன முகத்தணியார் மொய்குழல்கள் அலைய என்று இப்பாகரத்தில் உள்ள ஆழ்வார் வரிகள் பிள்ளைப் பருவத்திற்காகவே இடப்பட்டது. மிகவும் ரளிக்கத்தக்கது. முறுவல் முற்றிலும் வந்தால் முத்து போன்ற பற்கள் முழுவதுமாகத் தெரிந்து அதுவே மிக இனியதாய் இருக்கும். ஆனால் அப்படி வருவதற்கு முன்னமே திருப்பவளம் சற்றசைந்ததாம். அதனால் கண்ணங்களில் ஒளிவீசத் தொடங்கியதாம். அவ்வாறு அக்கன்னங்கள் ஒளிவீசத் தொடங்கும் முன் முந்திக்கொண்டு முன் முகத்தில் அழகான நெருக்கமான குழல்கள் அலைந்து நின்றதாம். அதனிடையில் அந்த மந்தலூஸமும் முழுவதும் தோன்றும்படியாக இருந்ததாம்! எவ்வளவு அழகான தோற்றம்! எம்பெருமான் இப்படியொரு ஸேவை ஸாதித்திருக்காவிட்டால் ஆழ்வாருக்கு இப்படியொரு

பா சரந்திருக்காது! யசோதைக்கும் ஆழ்வார்க்கும் ஏற்பட்ட அனுபவமே தனி!

ஆறாம் பாகரத்தில் காளியன் தலையில் ஆடி அடக்கியதைத் தொடங்கி, குவலையாபீட்யானையில் மீதாடி அதன் தந்தத்தைப் பெயர்த்ததைப் பாடி, பின் மல்லர்களை கொன்று கம்ஸனின் அழகான மஞ்சத்தில் ஆடிய திருவடிகளை உடையவனே என்று பாடி, கண்ணை ஆயர்குடியில் பிறந்தவனே என்று விளித்து, செங்கீரையாடுக! என்கிறார். எவ்வளவு அழகு! பின்னால் ஆடப்போகும் தித்தனை ஆட்டத்திற்கும் தாயின் முன்னாடும் செங்கீரையாட்டம் அன்றோ மூலம். இவன் நாட்டியம் சாஸ்தரீயமாய் இருப்பதற்குத் தாய்முன் செங்கீரை ஆடியதே காரணம் என்று பெரியாழ்வார் அனுபவிப்பது தனியழகு!

எழாம் பாகரத்தில் நப்பின்னைக்குக் கணவனே என்று சொல்லிப் பின் திவ்யமான ரதத்தில் சென்று வைகுந்தத்திலிருந்து வைதிகள் புத்திரர்களை மீட்டுவந்து தாயுடன் அந்தக் குழந்தைகளைக் கேர்த்ததைப்பாடி என்னப்பனே எனக்காக ஆடுக செங்கீரை! என்கிறார்.

எட்டாம் பாகரத்தில் கண்ணியர் மகிழ், கற்றவர் தெற்ற, பெற்றவளான எனக்கும் அருளுபவனே! என்று யசோதை பாவத்தில் பாடி, அரசனாகவும் அமுதாயும் பல திவ்யதேசங்களிலே பலவுருவ கொண்டுள்ள உன் இப்போதைய உருவத்தைப் பார்க்க இதற்குமுன் இருந்த பல நிலைகளையும் பார்க்க ஆடையாய் இருப்பதால் அவ்விருப்பையெல்லாம் காண்பித்து ஆடுக! என்கிறார்.

ஒன்பதாம் பாகரத்தில் எம்பெருமானின் அனுபவத் திற்குப் பொருத்தமானது தமிழ்மறையாதலால் எலும் மறையே என்று விளித் அவன் நீலநிறத்திருமேனியில் அனிந்திருக்கும் ஜம்படைத்தாலி யின் நடுவே அவனது கனிவாய் அமுதம் வடிந்து பிரிந்து விழும்படி செங்கீரை ஆடுக என்பது பிள்ளையாக எம்பெருமான் ஸேவை ஸாதித்துப் பெரியாழ்வார் பாகரமிட்டதாகவே உள்ளது.

பத்தாம் பாகரத்தில் பாதாதிகேசம் எம்பெருமான் சாற்றிக்கொண்டிருக்கும் ஆபரணங்களை எல்லாம் வர்ணித்து அவைகளெல்லாம் ஒளிர செங்கீரை ஆடுக என்று ப்ரார்த்திக்கிறார். ஒரு தாயின் இயல்பை இதைவிட அழகாகக் காட்டவியலாது.

இப்படி பத்துப் பாகரத்தினால் செங்கீரை ஆடுக! என்று ப்ரார்த்தித்தவர் திருநாமப் பாட்டில் தமிழில் இன்னிசையுடன் பாடப்பட்ட இப்பத்துப் பாடல் மாலைகளையும் கற்றுப் பொருஞ்ஞர்ந்தவர்கள் உலகில் எட்டுத் திக்கினிலும் யசோதையை விடவும் கீர்த்தி மிகுந்து வாழும் காலம் முழுவது ஸாகம் பெறுவர் என்று ஆசீவதித்துப் பருவத்தை நிறைவுசெய்கிறார்.

(தொடரும்...)

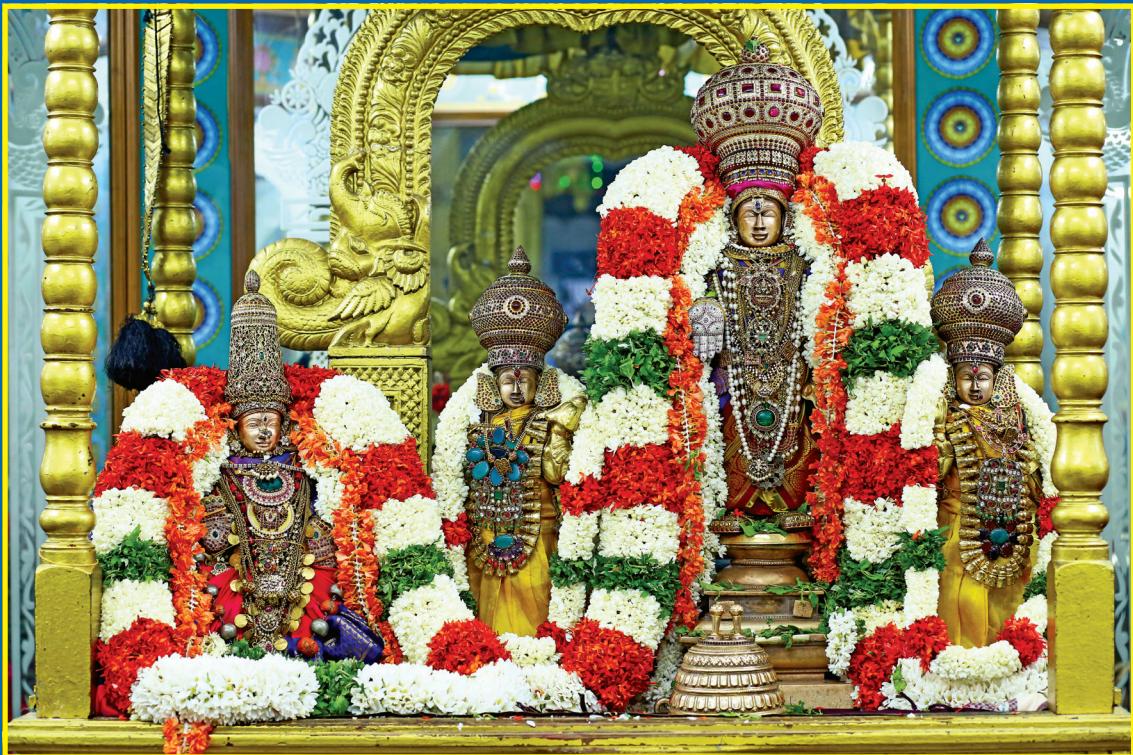

கண்ணுக்கினியன்

ஓ நவராத்ரி உத்ஸவம் - 1

ஓ நவராத்ரி உத்ஸவம் - 2

ஓ நவராத்ரி உத்ஸவம் - 3

ஓ நவராத்ரி உத்ஸவம் - 4

கண்ணுக்கினியன்

⑤ நவராத்ரி உத்ஸவம் - 5

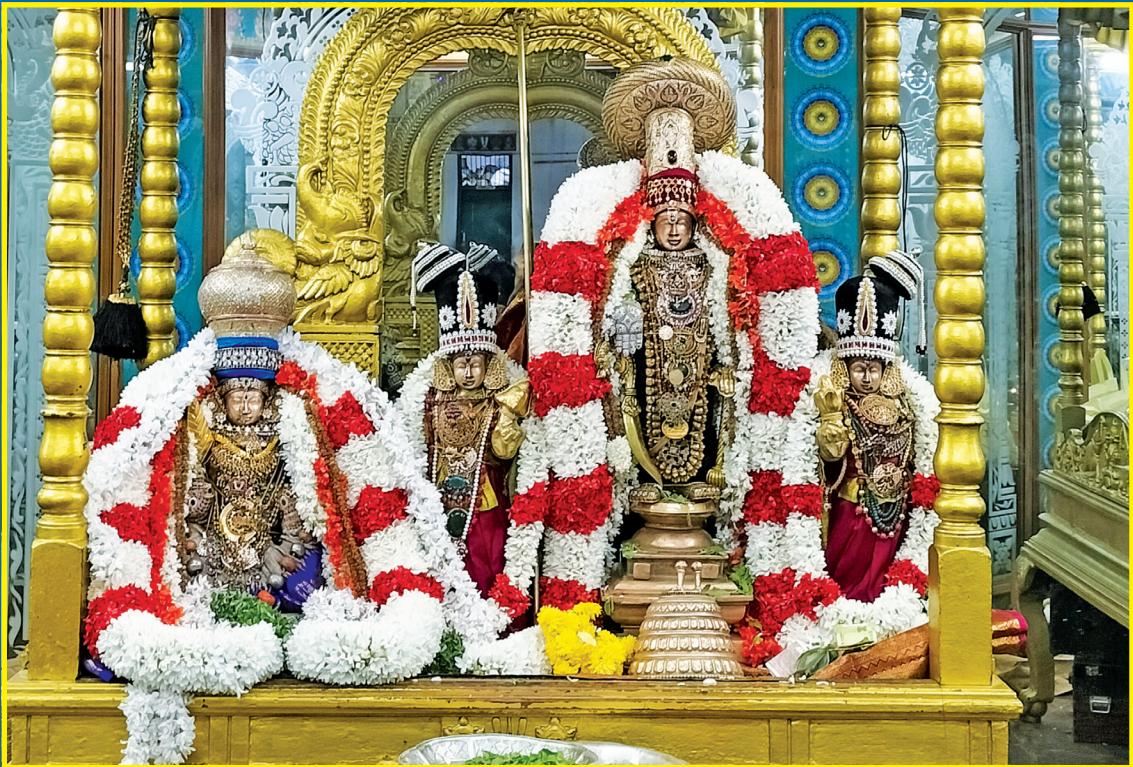

⑥ நவராத்ரி உத்ஸவம் - 6

நவராத்ரி உத்ஸவம் - 7

நவராத்ரி உத்ஸவம் - 8

கண்ணுக்கிணியன்

ஸ்வாமி தேசிகன் வார்ஷிக உத்ஸவம்

ஸ்வாமி தேசிகன் வார்ஷிக உத்ஸவம்

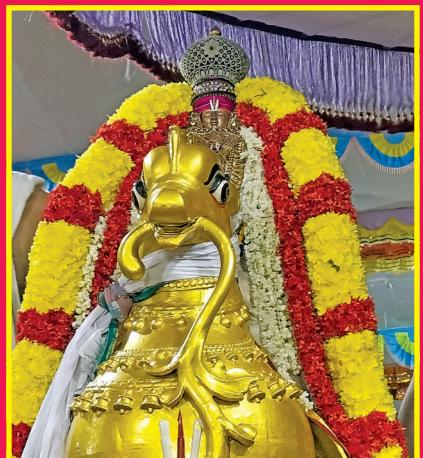

கண்ணுக்கினியன்

ஸ்வாமி தேசிகன் வார்ஷிக உத்ஸவம்

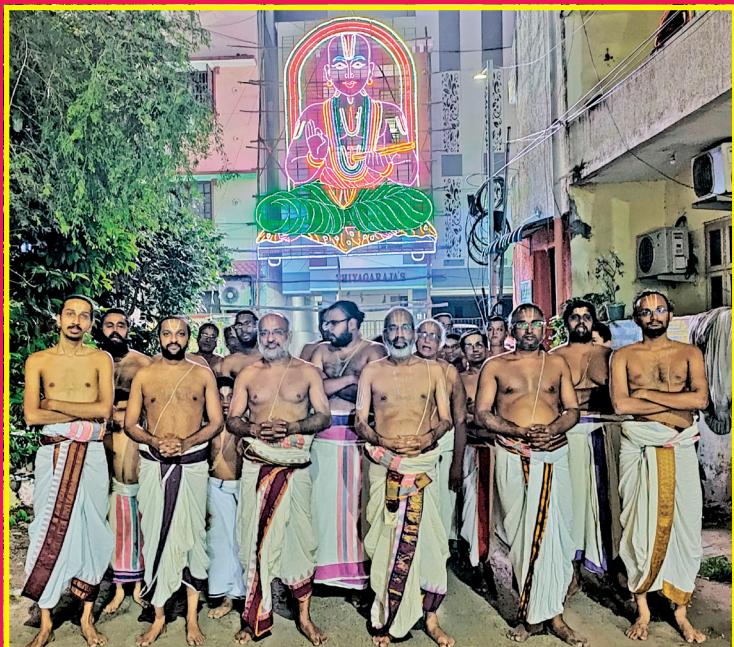

ஸ்வாமி தேசிகன் வார்ஷிக உத்ஸவம்

கண்ணுக்கிணியன்

ஸ்வாமி தேசிகன் வார்ஷிக உத்ஸவம்

ஸ்வாமி தேசிகன் வார்ஷிக உத்ஸவம்

ஸ்வாமி நேசிகன் வார்ஷிக உத்ஸவம்

கண்ணுக்கினியன்

ஸ்வாமி தேசீகன் வார்ஷிக உத்ஸவம்

ஞ:

வேம்பின்புழு வேம்பன்றி உண்ணாது

ஸ்ரீ சோகத்தூர் ஸ்ரீவத்ஸன், நங்கநல்லூர்

பொதுவாக எம்பெருமானின் இனிமைக்கு கரும்பையும் அதன் ரஸத்தையும் ஒரு த்ருஷ்டாந்தமாக இட்டுக் கூறுவது வழக்கம். தொண்டர் தங்கள் சிந்தையுள்ளே முளைத்தெழுந்த தீங்கரும்பு என்று கலியன் கரும்பை எம்பெருமானுக்கு உருவகமாக்கியதும், ஸ்வாமி தேசிகன் தேவூலீசஸ்துதியில் திருக்கோவலூர் எம்பெருமானான நெடுமாலை பெண்ணை ஆற்றங்கரையில் விளைந்த கரும்பு என்றும் அவன் தில்யமங்கள் அநுபவம் கருப்பஞ்சாறு போன்றது என்று கொண்டாடியதும் இங்கே அநுஸந்திக்கத்தக்கது. காஸாரபூர் வகிமுக்ய விமர்த்தஜங்மா பண்ணாதடேகூலி ஸாபகஸ்ய ரஸோ பறு உஸ்தே / தவத்பாத பதமதுநி தவதநந்ய போக்யே நூநம் ஸ்வார்சரயதி நூதந சர்க்கராத்வம் //

(தேவூலீசஸ்துதி-7)

அப்படியிருக்க பெரியதிருமொழி - மாற்றமுள்ளாகிலும் பதிகத்தில் இவ்வாழ்வாரே எம்பெருமானை வேம்போடு உவமையாக்கிக் கூறுவதேன்?

வேம்பின்புழு வேம்பன்றி உண்ணாது அடியேன் நான் பின்னும் உன் சேவடியன்றி நயவேன் தேம்பவிளாந்திங்கள் சிறைவிடுத்து ஜவாய்ப் பாம்பினணைப் பள்ளிகொண்டாய் பரஞ்சோதி //

(பெரிய திருமொழி 11-8-7)

'கஷ்ய ரோகத்தால் மெலி விற்ற யு வா வா ன சந்திரனுக்கு கஷ்யரோகத்தைப் போக்கியருளின், ஜந்து முகங்களையுடைய, ஸர்பத்தின் உடலான படுக்கையில் ஸயனித்திருக்கும் ஸ்ரங்கநாதனே! ஸர் வேச்வரனாய் மிக்க ப்ரகாசமானவனே! வேப்பமரத்திலே பிறந்திருக்கும் புழு கசப்பான வேம்பை விட்டு வேறொன்றை உண்ணுவதில்லை. அதுபோல அடியேன் உனக்கே தாஸனாய், உனது அழகிய திருவடிகளை விட்டு வேறான்றை விரும்பவேமாட்டேன்.' என்கிறார்.

மேலே கருப்பஞ்சாற்றோடு உவமை கூறிவிட்டு அகிலஹேய ப்ரத்யநீகனை இப்பாசுரத்தில் கருப்பஞ்சாற்றிற்கு நேர் எதிர்த்தட்டில் உள்ள வேம்போடு உவமையாக்கிக் கூறுவது அவன் திருக்கல்யாண குணங்களுக்குப் பாங்காகுமோ?

ஆழ்வார், இப்பாசுரத்தில் தலைவனான எம்பெருமான் என்ன செய்திடினும் அவன் அடியவனான சேதனாக்கு அவனையன்றி வேறு புகவிடமில்லை என்று நாம் அவனிடங்கொண்ட அநந்யார்ஹ தாஸ்யத்வத்தையும் அநந்யகதித்வத்தையும் ஸ்தாபிக்கவே வேம்பை உவமையாக்குகிறார்.

மனைவிகள் அனைவரையும் ஓரே விதமாகப் பாராட்டாமலிருந்த சந்திரனுக்கு சாபத்தால் கஷ்ய ரோகம் ஏற்பட, அவன் திருவரங்கம் சென்று அரங்கனை சரணடைந்து அங்குள்ள சந்தர் புஷ்கரணியில் ஸ்நானம் செய்ய, திருவரங்கன் அந்த ரோகம் போகவருளினான்.

ஆழ்வார் ஸாதிக்கிறார்: 'நீ வேம்பாக உன்னை ஆக்கிக்கொண்டு அடியேனை பாசீஷி க்கலாம். அப்பொழுதும் அடியேன் வேறொரு பலனையோ அதனை அளிக்கவல்ல தேவதையையோ நாடமாட்டேன். தலைவன், இன்பம் தரும் இனிமையான செயல்களைச் செய்தாலும் அல்லது துன்பங்களே தரும் இனிமையற்ற செயல்களைச் செய்தாலும் அவன் மேல் ஸ்லைபில்லா பாதிவரத்யம் கொண்ட தலைவியானவருக்கு அவனையன்றி வேறு கதியில்லை. அதுபோல அடியேன் உனக்கு வேம்பாயிட்டேனே என்னில் நான் வேம்பில் ஜீவித்து அதன் சாற்றை உண்டு வாழும் வேப்பம்புழு ஆவேன். நீ கருப்பானால் கருப்பம்புழுவாவேன். எம்பெருமானே! நான் உன்னிடத்தில் அடிமை கொண்டிருப்பது நீ என்னிடத்தில் கரும்பு போல இனியவனாக இருப்பதினாலேயே மட்டும் அன்றி நீ மிக இனியவனாக இல்லாதிருப்பினும் உன்னையே அண்டியிருப்பேன். இதுவே தாஸனான அடியேனின் ஸ்வரூபத்திற்கு ஈக்ஷனம்' என்று தன் அநந்யார்ஹ தாஸ்யத்வத்தைத் தலைக்கட்டுகிறார்.

'இயற்கையில் கருப்பாயிருக்கிற நீ என் திறத்திலே வேம்பாக ஆனாலும் தேவரீரை நான் விடமாட்டே என்றது போலவே, இயற்கையில் உனக்கு தாஸனாயிருக்கிற நான் எந்தச் சூழ்நிலையிலும், எத்தகைய துன்பம் நேர்ந்தாலும், உன்னைத் தவிர வேறொன்றை உபாயமாகக் கொள்ள மாட்டேன்' என்பது இப்பாசுரத்தின் திரண்டகருத்து. நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் என்று கோதா தேவி திருப்பாவையின் முதல் பாசுரத்திலேயே ஆகிஞ்சந்யம் மற்றும் அநந்யகதித்வம் இவற்றை ஸ்தாபித்தது இங்கே அநுஸந்திக்கத்தக்கது.

ஸ்வாமி தேசிகன், ந்யாஸ திலகத்தில், ப்ரபந்நர்களின் ஈக்ஷனங்களை ஸ்தாபித்துக் கொண்டு வருகையில், அவர்களுக்கு இந்த ஸ்ம்ஸார ஸாகரத்தில் மேல் ஜன்மங்களில் வர இருக்கும் துக்க கர்மாக்களை எம்பெருமான் அழித்து விட்ட போதிலும், இந்த ஜன்மத்தில் இன்பத்துடன் கலந்து வரும் துன்பத்தை முற்றிலும் அவன் ஒழிக்காமல் இருக்கும் காரணத்தை மேலே ஆழ்வார் காட்டிய கருத்தைக் கொண்டு நிர்தாரணம் பண்ணுகிறார்:

சோகாஸ்பதாம்ச மதந: சரயதாம் பவாப்தெள
ராகாஸ்பதாம்ச ஸஹஜம் ந ருணத்லி து:க்கம் /
நோ சேதமீ ஜகதி ரங்கதுரீணா பூய:
கேஷாதிஷ்ட போக ரஸிகாஸ் தவ ந ஸ்மரேய: //
(பூந்யாஸ திலகம்-14)

'ஹே ரங்கநாதா! உன்னைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு இந்த ஸம்ஸாரமாகிய கடலில் மறு பிறவியைத் தரும் கர்மங்களையெல்லாம் நீ ஓழித்து விடுகின்றாய். இருப்பினும் இச்சரீரத்தில் ஆசையோடு ஸாகங்களை அநு பவிக்கும் போது சில துன்பங்களையும் கலந்து அநுபவிக்க நேரிடுவது இயற்கை. உன் ஸங்கலபத்தால் அந்த துன்பங்களையும் நீ வராமல் செய்யலாம். இருப்பினும் நீ அவ்வாறு செய்வதில்லை. அதற்குக் காரணம் அவர்களை துன்பம் கலவாமல் இனபங்களையே அநுபவிக்கச் செய்தால் அற்பமான அவ்வின்பங்களிலே மிக்க சலவ கொண்டு அதிலே மேன்மேலும் ஈடுபட்டு உன்னை அடியோடு மறந்துவிடுவெர். அதற்காக துன்பங்களையும் கலந்து கொடுத்தால் உலக ஸாகங்களில் பற்று குறைந்து அவர்கள் உன்னை நினைக்கவும் இடமாகும் என்றுதானே துன்பங்களைத் தடுக்காமல் இருக்கின்றாய்!' என்று அத்யாச்சர்யமாய் ஸாதிக்கிறார் நம் கவி ஸிம்ஹம்.

வேம்பிற்கு தேஹத்தில் ஏற்படும் ரோகத்தையும் பித்தத்தையும் போக்கி அனுகூலம் செய்யும் குணம் உண்டு. ஸம்ஸாரத்தில் மூழ்கி அதிலுள்ள அற்பமான ஸாகங்களில் ஈடுபட்டு, பகவத்/பாகவத கைங்கர்யம் என்னும் உயர்ந்த புருஷாரத்தத்தில் சிறிதும் நாட்டம் இல்லாமல் எம்பெருமானை விடுத்து பிற பலன்கள் மீது மோகங்கொள்வதென்பது நம் மனத்தில் ஏற்படும் ரோகம். அதனைப் போக்க எம்பெருமான் வேப்பஞ் சாராகி, ஸம்ஸாரத்தில் சில துன்பங்களை மருந்தாகக் கலந்து கொடுத்து, அந்த ரோகத்தைப் போக்கியருளி தன் திவியமங்கள் ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிக் கொடுத்து நம்மைத் தன் பக்கல் ஈர்த்துக்கொள்கிறான்.

மேலும், பாதுகை ஆராதனத்தின் மேன்மையை நிர்தாரணம் பண்ணுகையில் ஸ்வாமி தேசிகன் ஸாதிக்கிறார்:

நில்தீர்ணது:க ஜலதேரங்கஸ்ய தேவி!
தவத்ஸம்ப்ராயுக்த ரகுநாத புதாங்வயேந /
ஸத்ய: ஸநந்தனமுகைரபி துர்நிர்க்கா
ஸாம்ராஜ்யஸம்புத் அபரா பரதஸ்ய ஜஜ்ஞே //

(பூந்யாஸ திலகம் - நிர்யாதநாபத்ததி - 27)
'சக்ரவர்த்தித் திருமகனுக்கு இடைவிடாது கைங்கர்யங்கள் செய்து வந்து, பின் 14 வருடங்கள் அவனைப் பிரிந்து கைங்கர்யங்கள் தடைபெற்று எல்லையில்லா துக்கத்தில் மூழ்கியிருந்தார் பரதாழ்வான். அந்த துக்கத்தைப் போக்க அச்சமயத்தில்

பூந்யாஸ பாதுகைகளை இடைவிடாது ஆராதித்து வந்தார். ராவண வதத்திற்குப் பின்னர் பூந்யாஸனோடு மீண்டும் சேரப்பெற்று பாதுகைகளை அவனிடமே மீண்டும் ஸமரப்பித்து, கைங்கர்யங்கள் மீண்டும் கிடைக்கப்பெற்று, துக்கமென்னும் ஸாகரத்தைத் தாண்டினார் பரதன். மஹாயோகிகளாலும் கூட காண முடியாததான் தேஜஸ் கிடைக்கப்பெற்று, எம்பெருமான் அடியார்களுள் பரதனுக்கு நிகரானவர் ஒருவருமே இல்லை என்னும் பெரும் பேற்றைப் பெற்றார்' என்றறிஞருகிறார். ஆக, எப்பேர்ப்பட்ட துக்கமாக இருந்தாலும், அது யாராக இருந்தாலும் எம்பெருமானின் திருவடிகளில் சரணடைந்து, அவனுக்கு கைங்கர்யங்களைச் செய்து வந்தால் அந்த துக்கங்களிருந்து மீளாம் என்று தலைக்கட்டுகிறார் நம் தூப்புல் வள்ளல்.

ஜீவர்களை நாம் எம் பெருமான் பூந்யாஸ நாராயணனுக்கே தாஸர்கள். நம்மீது மிகுந்த பக்கபாதம் கொண்டு என்ன வரம் தர என்று நம்மைக் கேட்டபடி, நம்மிடையே அர்ச்சாருபணாய் என்னைற்ற பல கேஷ்டரங்களில் எழுந்தருளியிருந்து இனபத்தையே நமக்குக் கொடுக்கின்றான். அவன் நமக்கு சில துன்பங்களைக் கலந்து கொடுப்பதும் இந்த ஸம்ஸாரமென்னும் பேரிருளிலிருந்து மீட்டு எல்லையில்லா ஆனந்தத்தின் இருப்பிடமான பரமபதத்தில் நம்மைக் கொண்டு சேர்க்கவே! ஆக, இன்பமோ அல்லது துன்பமோ, அவன் கொடுப்பதை ஏற்று, ஆழ்வார், ஆசார்யர்கள் காட்டியபடி அவன் திருவடியில் அண்டியிருப்பதே நம் ஜீவஸ்வருபத்திற்குப் பாங்காகும்.' *

நம்மாழ்வார் கறூம் நாரணனின் அந்தர்யாமித்வம்

ஸ்ரீமதி பழவேரி ரமா ராகவலிமஹன்

எம்பெருமான் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும் (முதலாவது) நிலை பரதவம். திருப்பாற்கடலில் எழுந்தருளியுள்ள (இரண்டாவது) நிலை வ்யாஹம். இந்த இரண்டாவது நிலையில், கர்மபத்தர்களான ஆசிரிதர்கள் தன்னில் ஸாலபமாக அந்வயிக்க வென வ்யாஹ வாஸாதே வன், ஸங்கரஷணன், ப்ரத்யும்நன், அநிருத்தன் என்று ஸ்ரீமந்நாராயணன் நான்கு மூர்த்திகளாகத் தன்னைப் பிரித்துக் கொள்கிறான். ஆசிரிதர்கள் (மேலும்) ஸாலபமாக தன்னில் அந்வயிக்க எம்பெருமான் கொண்ட (முன்றாவது) நிலை விபவம் (தசாவதாரங்கள்).

அனைத்து ஜீவராசிகளும் தன்னை உணர்வதற்காக அவர்களுள் ஸதாஸர்வகாலமும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் எம்பெருமானின் (நான்காவது) நிலை அந்தர்யாமித்வம். சித், அசித் என்று அனைத்தினுள்ளும் அந்தர்யாமியாக இருக்கும் எம்பெருமான் தனது ஸங்கலப்பத்தினால் அவற்றிற்கு அளிக்கும் ஸ்வாதந்தரியம் அவை கர்மாக்கள் செய்வதற்கு காரணமாகிறது. எனினும் கர்மபத்தர்கள் செய்யும் எந்த விதமான கர்மாக்களுக்கும் அவன் பொறுப்பாவதில்லை. கர்மபத்தர்களான நாம் நமது மனதின் உத்தரவுகளுக்கு வசூப்படுவதே நாம் செய்யும் கர்மாக்களுக்குக் காரணம். இதைப் புரிந்து கொள்ளாது, கர்மாக்களின் வசப்பட்டு, ஜன்ம, மருத்யு, ஜரா, வ்யாதி என்ற ஸழவில் நாம் சிக்கிக் கொள்ளாது அவனில் அந்வயிக்க, எம்பெருமான் தனது அபரிமிதமான காருண்யத்தினால் கொண்ட எளிய (ஜந்தாவது) நிலை தான் அர்ச்சை (அர்ச்சாழர்த்தி).

பிராட்டி நாதனின் ஜந்து நிலைகளான பரதவம், வ்யாஹம், விபவம், அந்தர்யாமித்வம் மற்றும் அர்ச்சை பற்றி பல பாகரங்கள் அநுக்ரஹித்துள்ளார் நம்மாழ்வார். அவற்றில், ஜீவர்கள், தேவர்கள், காலம், பஞ்சபூதங்கள் என்று அனைத்தினுள்ளும் ஸர்வேஷ்வரன் அந்தர்யாமியாக உள்ளான் என்பதைப் பற்றி ப்ரபந்நஜன கூடஸ்தர் ஸேவித்த அர்த்தபுஷ்டி நிறைந்த பாகரங்கள் சிலவற்றை அநுபவித்து ‘ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்’ என்பதை ஹ்ருதயபூர்வமாக உணர்வோம்!

ஜீவர்களுக்கு அந்தர்யாமி

மயர்வற என் மனத்தே மனினான் தன்னை உயர் வினையே தரும் ஒன்சுடர் கற்றறையை அயர்வில் அமர்கள் ஆதி கொழுந்தை என் இசைவினை என் சொல்லியான் விடுவேணோ.

(திருவாய்மொழி 1-7-4)

அஜ்ஞானம் தொலைந்து எது சாச்வதம் என்பது தெளியும்படியாக நமது ஹ்ருதயத்தினுள்ளே புகுந்து ஆஸனமிட்டு ஸ்திரமாய் அமர்ந்தவன் பிராட்டிநாதன் என்று அந்தர்யாமித்வத்தை உணர்த்தும் பாகரம் இது. அந்தர்யாமியாய் தன்னுள் உறைவனது ஏற்றத்தினை தனது ஹ்ருதயம் ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு தனக்கு ஜ்ஞானம் மற்றும் பக்தியை அவனே வ்ருத்தி செய்தான் என்று ஸேவித்து, உபேயமாகும் அவனை அடைவதற்கு அவனே உபாயமாகிறான் என்று அடிகோடிட்டுக் காட்டுகிறார் நம் ஆழ்வார்.

எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்தும் என்று என் மனக்கே வந்து இடைவீடின்றி மன்னி தனக்கேயாக எனைக் கொள்ளுமீதே எனக்கே கண்ணனை யான் கொள்சிறப்பே.

(திருவாய்மொழி 2-9-4)

மாம் ஏகம் சரணம் வரஜ என்ற கீதை நாயகனின் திருவாக்கினையொத்து நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் என்று ஏகாத்தின் அழுத்தத்துடன் கோதை நாச்சியார் திருப்பாவையில் அருளிச் செய்கிறார். அதே போல, எனக்கேயாட்செய் எக்காலத்தும் என்று ‘எம்பெருமான் ஸ்வரூப ஞானத்தை அடியேனுக்கு அநுக்ரஹித்தான். அவனது திருவாக்கிற்கு ஏற்ப அடியேன் அவனொருவனுக்கே அடிமை செய்யவென, அனைத்து காலங்களிலும் என்னுள் நிறைந்து, தேவு மற்றறியேன் என்று என்னைத் தன்னடிமை ஆக்கினான் அந்த ஸ்வசக்திமான்’ என்கிறார்.

மு:

கண்ணன் தன்னைக் கொண்டதும் அந்தக் கண்ணனைத் தான் கொண்டதுமான பரமாத்மா - ஜீவாத்மா ஸம்சலேஷத்தினை அழகாக விவரிக்கும் அருளிச் செயல் இது.

மாயப்பிரான் என் வல்லினை மாய்ந்தற
நேசத்தினால் நெஞ்சாடு குடி கொண்டான்
தேசத்தமர் திருக்குத் தானத்தை

வாசப் பொழில் மன்று கோயில் கொண்டானே.

(திருவாய்மொழி 8-6-4)

'திவ்யதேசத் திருக்கோயில்களில் குறிப்பிட்ட நேரங்களில் மட்டுமே அர்ச்சாழூர்த்தியாக ஸேவை ஸாதிக்கிறான் எம்பெருமான். ஆனால் அடியேனது நெஞ்சமென்ற திருநாட்டிலோ அகலில்லேன் என்று ஸதாஸர்வ காலமும் அந்த மாயப்பிரான் அந்தர்யாமியாக நிற்கிறான். அடியேனது கொடிய கர்மாக்களைக் கழித்து நான் உய்ய வேணுமென்ற காருண்யத்தின் மிகுதியாலே, ஈடுயினையில்லாத குணசேஷ்டதங்களைக் கொண்ட எம்பெருமான், எனது ஹ்ருதயத்தினையே தனது நிரந்தர வாஸ ஸ்தலமாகக் கொண்டான். விச்வேஷத்தினால் அடியேன் அடைந்த க்லேசத்தினைத் தீக்கவென திருத்தை மார்பன் அடியேன்பால் கொண்டுள்ள காருண்யம் இனையில்லாதது' என்று உறரக்கிறார் ஆழ்வார் பிரான்.

கோயில் கொண்டான் தன் திருக்குத்தானத்தை
கோயில் கொண்டான் அதனோடும் என் நெஞ்சம்
கோயில் கொள் தெய்வமெல்லாம் தொழு
வைகுந்தம் கோயில் கொண்ட குடக்குத்தவம்மானே.

(திருவாய்மொழி 8-6-5)

அடுத்த பாசரமான இதிலும், 'அடியேன் மீது பூஷைவகுண்டநாதன் (எம்பெருமானின் முதல் நிலையான பரதவம்) கொண்ட சோராத காதலினால் என்னைக் கரை சேர்ப்பதற்கென என் நெஞ்ச மெனும் கோயிலில் (அந்தர்யாமித்வம்) நித்யவாஸம் பண்ணுகிறான். 'க்ருஷ்ணாவதார (எம்பெருமானின் மூன்றாவது நிலையான விபவம்) வைபவங்களோடே குடக்குத்தாடி அவன் அடியேனது ஹ்ருதயத்தே குடி கொண்டது அடியேனைக் கர்மாக்கள் உண்டாக்கும் மாயையிலிருந்து விடுவித்து தான் தருப்தி கொள்ளவே' என்று அநுஸந்திக்கிறார் பூஷ்டாரி ஆனவர்.

உள்ளும் இல்லை அல்லாய் உராய் யில்லையாகியே
உள்ள எம் ஒருவர் அவர் வந்து என் உள்ளத்துள்ளே யுறைகின்றார்
வளரும் மிறையும் தேய்ப்பிறையும் போலே அசைவும் ஆக்கமும்
வளருஞ்சடரும் இருஞம் போல் தெருஞம் மருஞம் மாய்த்தோமே.

(திருவாய்மொழி 8 - 8 - 10)

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் ஒருவனே என்று
ஸாதித்தநம்மாழ்வார், உள்ள எம் ஒருவர் என்று ஸேவித்து

பூஞ்சென் நாராயணன் ஒருவனே பரதேவதை என்று மறுபடியும் நிஷ்காஷிக்கிறார். ஓழிலில் காலம் ஸ்லாம் உடனாய் மன்னி வழுவிலா அடிமை செய்ய வேண்டும் என்று விஜ்ஞாபித்த ஆழ்வார், அந்தப் பரிபூர்ணன் தனது உள்ளத்துள்ளே ஸதா ஸர்வ காலமும் நீக்கமற உறைகின்றான் என்று அந்தர்யாமித்வத்தை விளக்குகிறார்.

'அடியேனது ஹ்ருதயத்தினுள்ளே புகுந்த எம்பெருமான் ஸாம்ஸாரிக் க்லேசங்களையெல்லாம் என்னிலிருந்து நீக்கி, ஸுரியனின் ப்ரகாசத்தினைப் போன்ற ஞானத்தினை அருளியதோடு, தேய்பிறைச் சந்தர்ணைப் போன்ற அஜ்ஞானங்களை மறையப் பண்ணினான்' என்கிறார்.

தேவர்களுக்கு அந்தர்யாமி

சீராய் நிலனாய் தீயாய் காலாய் நெடு வானாய்

சீரார் சுடர்கள் இரண்டாய் சிவனாய் அயனாய்!

சூரார் ஆழி வென் சங்கு ஏந்தி கொடியேன் பால்

வாராய் ஒரு நாள் மன்றும் விண்ணும் மகிழவே.

(திருவாய்மொழி 6-9-1)

'பஞ்சபூத ஸ்வரூபியானவனும் ஸுரியனின் தேஜஸ்ஸாகவும் சந்தர்ணைன் குருமையாகவும் ஆன எம்பெருமான் மஹாபாவியான அடியேனிடத்தே ஒரே ஒரு நாளாகிலும் வந்தருள வேண்டும்' என்று ப்ரார்த்திக்கும் ஆழ்வார், சீரார் சுடர்கள் இரண்டாய்ச் சிவனாய் அயனானாய் என்று ஸேவித்ததன் மூலம் தேவாதி தேவர்களுக்கும் அவன் அந்தர்யாமியாவதைக் காட்டுகிறார்.

புணர்க்குமயனா மழிக்கு மரனாம்

புணர்த்த தன்னுந்தியோடாகத்து மன்னி,

புணர்த்த திருவாகித் தன்மார்வில் தான்சேர்,

புணர்ப்பன் பெரும்புணர்ப்பெங்கும் புலனே.

(திருவாய்மொழி 2-8-3)

லக்ஷ்மீபதித்வம் ஜூச்வர்ய லக்ஷணம் எனும்படியாக பிராட்டி யினை தன்னிடத்தே உடையவனான எம் பெருமான், ஸ்ரூஷி டி கர்த்தாவான் ப்ராஹமனுக்கும் ஸம்ஹார காந்தாவான ருத்ரனுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருந்து அவர்களைத் தனது ஸங்கல்பத்திற்கேற்ப நடக்கச் செய்கிறான்.

எங்குத் தலைப் பெய்வன் நான்! எழில் மூவுக்கும் நீயே

அங்கு உயர் முக்கள் பிரான் பிரம பெருமான் அவன் நீ

வெங்கதிர் வச்சிரக்கை இந்திரன் முதலாத் தெய்வம் நீ

கொங்கலர் தன் அந்துழாய் முடி என்றுடைக் கோவலனே!

(திருவாய்மொழி 7 - 6 - 4)

'முக்கண்ணனுக்கும் ப்ராஹமனுக்கும் இந்திராதி தேவர்களுக்கும் அந்தராத்மாயிருந்து நீயிட்ட வழக்கின்படி அவாகள் இருக்கும்படிச் செய்பவனே! இப்படி ப்படி ப்பட்ட உயர்ந்தவர்களுள் எல்லாம்

கு:

அந்தர்யாமியாக இருக்கும் உன்னை அடியேன் சுய முயற்சியினாலே அடைவது ஸாத்யம் தானா? கீழ்மைப்பட்டவனான் அடியேன் உன்னை வந்தடைவது நீலங்கல்பித்தால் மட்டுமே ஸாத்தியம். ஆகையால், அடியேனுடைய ப்ரதி பந்தங்களை நீக்கி என்னை உன் திருவடிகளில் சேர்த்தருள கருணை புரிவாய், காருண்யசீலா!” என்று ஆழ்வார் வேண்டுவதாக அமைகிறது இந்தப் பாசுரம்.

பூதங்களுக்கு அந்தர்யாமி

நீராம் நிலாநாம் தீயாம் காலாம் நெடு வானாம்
சீரார் சுடர்கள் இரண்டாம் சிவனாம் அயனாம்!
கூரார் ஆழி வெண் சங்கு ஏந்தி கொடியேன் பால்
வாராம் ஒரு நாள் மன்னும் விண்ணும் மகிழவே.

(திருவாய்மொழி 6-9-1)

இந்தப் பாசுரத்தில், தேவாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் அந்தர்யாமியாக இருப்பவன் எம்பெருமான் என்று இரண்டாம் வரியின் மூலம் தெளிவுபடுத்திய ஆழ்வார், முதல் வரியின் மூலம் எம்பெருமான் பஞ்ச பூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாவதை உணர்த்துகிறார். பாரதப் போரில் பார்த்தன் ஸேவித்த விஸ்வரூபத்தில் எம்பெருமானின் திருமேனியில் பஞ்ச பூதங்களும் ஸேவை ஸாதித்ததை ஊர்ஜிதப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது இந்தப் பாசுரம். சித், அசித் அனைத் தினுள்ளும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவன் அவற்றைத் தனது திருமேனியில் தரித்துள்ளான் என்பது இங்கு நின்கார்ஷம் பண்ணப்படுகிறது.

திரியும் காற்றொடு அகல்விசம்பு தினிக்க மன்றிடங்கடல் எரியும் தீயொடு இருசுடர் தெய்வம்

(திருவாய்மொழி 3-6-5)

‘விரிந்து பரந்த ஆகாசம், திடமான பூமி, சுடரொளி வீசும் அகனி என்று பூதங்களுக்கு அந்தர்யாமியாய் இருப்பவன் அந்த செந்தாமரைக் கண்ணே’ என்ற

இந்தப் பாசுரக் கருத்தினை ஒத்து, கீழ்வரும் மூன்றாம் பத்து நான்காம் திருவாய்மொழியில் ஸேவிக்கிறார். தீகழும் தண் பரவையென்கோ! தீயென்கோ! வாயுவென்கோ! நிகழும் ஆகாசம் என்கோ! நீஸ்கடர் இரண்டும் என்கோ! இகழ்வில் இவ்வனைத்தும் என்கோ! கண்ணைக் கூவமாறே!

(திருவாய்மொழி 3-4-1)

அகன்னியின்பேனோ, காற்றென்பேனோ, நீண்டு அகண்டிருக்கும் ஆகாசம் என்பேனோ, ஸுர்ய, சந்தர்ன் என்பேனோ என்று ஸேவிப்பதன் மூலம், பூதங்களுக்கும் எம்பெருமான் அந்தர்யாமியாய் இருப்பதைக் காண்பித்தருள்கிறார்.

ஆத்மா என்பது அனுமாதர் ஸ்வரூபன். அதாவது மிகவும் நுண்ணியதான வஸ்து. அத்தகைய நுண்ணிய ஆத்மா எனும் விஷயம் தான் நாம். இதன் பொருள், நாம் எல்லாரும் ஆத்மாக்கள். நமது இந்த உருவமும் பெயரூம் இந்த ஜூன்மாவிற்கு மட்டும் தான். இவையிரண்டும் அநித்யமானவை. அசாச்வதமானவை. பரப்ரஹ்மமான எம்பெருமான் ஸுக்ஷமாக தனது திருமேனியில் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் சேதன், அசேதனங் களுக்கு உருவத்தினையும் பெயரையும் அளித்து அவற்றுக்குள் (நமக்குள்) அந்தர்யாமியாய் இருந்து அவற்றை (நம்மை) இயக்குகிறான். தனது ஸங்கல் பத்தினால் அவற்றின் (நமது) ஸாகர்மா மற்றும் துஷகர் மாக்களைக் கழிப்பிக்கிறான். ஸ்தூலமான அனைத்து சரீரங்களுக்குளும் அந்தராத்மாவாக இருந்து அவற்றை (நம்மை) ரகஷிக்கிறான். அனைத் திற்கும் அஸ்திவாரமாகும் இந்த விஷயத்தினை உணர்ந்து, ஆழ்வார்கள், ஆசார்யர்கள் திருவடிகளில் சரணடைந்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு பலம் சேர்ப்போம்.

✽

நூல்தீகர்களுக்கு ஓர் அறிவிப்பு

பித்ரு காரியங்கள் செய்வதற்கு, சென்னை மயிலை பூஈ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானத்திற்குச் சொந்தமான (G.K. மண்டபம் அருகில்) அறைகள் வாடகைக்கு விடப்படும்.

விவரங்களுக்கு தேவஸ்தான அலுவலகத்தைத் தொடர்பு கொள்ளவும்.

பூஈ வேதாந்த தேசிகர் தேவஸ்தானம்,

4/11, கேசவ பெருமாள் கோயில் சன்னதி தெரு,

மயிலாப்பூர், சென்னை 600 004. தொலைபேசி: 044-2495 3799.

An Overview Of Thooppul Pillai's Tamil Prabandhams (6)

Sri U. Ve. Natteri P. Srihari (a) Lakshmi Nrusimhacharyar Swami, Mylapore

14. Charama-Sloka-Churukku

The ‘Charama-Sloka’ was born when Arjuna found himself in utter distress during the Kurukshethra war. Lord Krishna gave him this final piece of advice, when Arjuna’s confusion got confounded after hearing the concepts Karma Yoga, Jnaana Yoga and Bhakthi Yoga as explained by Krishna.

The Sloka may simply be put as an expression of compassion by the Lord on all Jivaathmas — in order for them to wriggle out of worldly miseries by attaining Him — in the form of advice to Arjuna. By this, Krishna unequivocally indicated that the ‘Prapaththi’ mode — which is simple, easy and the better means (than Bhakthi Yoga) — is the preferred one for Him.

ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாம் ஏகம் சரணம் வர்ஜி!
அஹம் தவா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷமிழ்யாமி மா சுச:!!

The Prabandham ‘Charama-Sloka-Churukku’ gives a succinct account of the above given Charama-Sloka. We shall take a look at the 11-Paasuram Prabandham in the order.

The opening verse is a preamble. It says that those who are not knowledgeable or incapable cannot resort to Karma Yoga, Jnaana Yoga and Bhakthi Yoga. These are feasible only for those who are endowed with ability and knowledge. That is why, the Lord came up with the Charama-Sloka so that anyone can attain Him.

This explains the meaning of ‘Sarva-dharmaan Parithyajya’. Generally, the means which we undertake as prescribed in the Saasthras is considered as ‘Dharma’. Here, it denotes the Bhakthi Yoga, with its components, which is used as a means to reach the Moksham. So, ‘Give up all kinds of Bhakthi Yoga’ is the message.

The word ‘Maam’ is significant, as Krishna points at and touches his divine form. We attained the Lord who left the ‘Paarkadal’ with Piraatti to be born in Mathura as Krishna, engaged the Kurukshethra war so as to relieve Bhu Devi of Her burden, assumed the role of the messenger of the Pandavas and charioteer of Arjuna and consoled him when he was concerned.

‘Ekam’ implies the unequalled and unsurpassed individuality of the Lord. He stands above all — the means to reach Him and the Jivaathmas who adopt them. The Vedas heap praise on this Lord, Sriman Narayana. The six meanings of the term ‘Ekam’ are:

- Both the means and the destination are Sriman Narayana;
- The Jivaathma is subservient to the Lord and not independent;
- The Lord Himself stands in place of the means and saves the Jivaathma of any other burden;
- The Lord does not expect anything other than Prapaththi with its five elements in fulfilling His promise;
- Prapaththi, which is a means, cannot be equated to the Lord, who is the destination;
- The Lord provides the fruits of all the means to Prapannas, all by Himself.

Through the term ‘Sharana’, the Lord grants us our form, attributes and good means, and eventually His Kainkaryam without ever burdening us with other means.

We have to follow the path of the Saasthras and do things that will please the Lord, avoid other things and surrender our souls at His feet with great faith. The five elements of Prapaththi, the encompassing sixth and Saathvika Thyaagam are aptly used in this Paasuram, as in: Nadai vilagaamal (Praathikoolya Varjanam), Isaindu (AnukoolyaSankalpam), Thunivudane (Maha Viswaasam), Kaduvinai Naam Perumpetrai Thagaindhamai Kandu (Kaarpanyam), Adaikkalamaga (Gopthruthva Varanam), Adai (Athmja Samarpanam) and Adaiviththanam (SaathvikaThyaaagam). This is derived from the word ‘Vraja’.

Sriman Narayana is the Supreme Lord as proclaimed by the Vedas, the One who can show His form anytime and the One who is born as a human of His own will. By saying ‘Aham’, He revealed His greatness and is waiting to take us under His feet.

The Lord is different from and superior to all Chethanas and Achethanas and out of His compassion for us, and considering our incapability, He removes our ignorance and takes us under His refuge. He is at the forefront of the Pranavam and He rode Arjuna’s chariot sitting affront. With the term ‘Thvaa’ He also made us all ‘Second Person’ (‘Thvaa’ denotes ‘உன்னை’ — Second Person, Singular). The wordplay on ‘முன்னிலை’ is captivating here, as in grammatical parlance, it implies ‘Second Person’ (as in தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை).

In days of yore, the Lord manifested as Krishna, kicked Sakataasura to death with His feet and assumed the role of the charioteer for Arjuna. He made us observe Saranaagathi and spared us of our burden. The author’s use of metaphors — forests, hell, collection of poison, terribly hot fire and deep darkness — for our sins, cannot be missed. A perfect description for ‘Sarva Paapebyo’.

The term ‘Mokshayishyaami’ means, the Lord, who assured us of His abode Srivaikuntam and His Kainkaryam at the end of this birth, together with the Nithyasooris and other Mukthas, will protect us all merely with His will.

Thus, the Lord who permanently resides in our hearts has affectionately drawn us to His feet and taken the role of all forms of the relatives of us. He has willed to see that we are not subjected to anymore of the vicious circle of birth and death by granting us the Moksham. ‘Maa Sucha!:’ refers to ‘Don’t be distressed!’.

It is imperative that we learn the meaning of the three Manthras — Thirumanthram, Dhvayam and Charama-Slokam — the most important tenets of our Sampradayam directly from great Acharyas and enrich our knowledge and divine experience.

(to be continued...)

Sponsorships and donations towards publication expenses are welcome

With Pranams:

N. Seshadri & Family

Flat No. 11, Lakshmi,
8/16, Justice Sundaram Road,
Mylapore, Chennai - 600 004.

&

**Kimsuka Narasimhan,
S. Narasimhan and Pushpa Narasimhan**

**SVDD thanks N. Seshadri & Family, Kimsuka Narasimhan,
S. Narasimhan and Pushpa Narasimhan
for sponsoring this month's issue of Desika Sandesam**

திருப்பவித்ரோத்ஸவம்

திருப்பவித்ரோத்ஸவம்

